

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. V. Unde mos Germanis inoleverit Eberspergæ ex Cranio S. Sebastiani
bibendi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

§. V.

UNDE MOS GERMANIS
INOLEVERIT EBERSPERGÆ
EX CRANIO S. SEBASTIANI
BIBENDI?

Neminem, uti quidem opinor,
consuetudo illa latet, quã
passim in sanitatem Principum,
Optimatum, & amicorum majoribus
etiam poculis respondetur;
nullo propè eorum lucro, magno
etiam plerùmque bibentium detrimento,
qui valetudinem propriam
nimio haustu perdunt, dum alienam
potando promovere satagunt.
Meminit hujus consuetudinis jam
suo ævo S. Ambrosius *Lib. de Elia & Jejun. cap. 17.* cujus verba noto:
Quid inquit, obtestationes potantium loquar? quid memorem Sacramenta, quæ violare nefas arbitrantur? bibamus, inquiunt pro salute Imperatorum, & qui non biberit, fit reus indevotionis; videtur enim non amore Imperato-

D 4   rem

56 Unde mōs inoleverit Ebersperga ex
rem, qui pro ejus salute nō biberit. O pia
devotionis obsequium. -- Et hęc vota
ad Deum pervenire judicant &c. ---
O stultitiam hominum, qui ebrieta-
tem sacrificium putant. Et cap. 13.
in eandem rem ait: Primò minori-
bus poculis, velut velitari pugna pra-
luditur Verùm hęc non Sobrietatis est
species, sed bibendi disciplina: --- Vbi
autem res calere cœperit, pascunt ma-
joribus poculis: fervor inardescit, &c.
cap. autem 14. de eodem argu-
mento ait: Quis tantum infudit men-
tibus venenum? --- Quanto melius in
terram tua vina fudisses? Quid te de-
lectant damna sine gratia? Rogas ad
jucunditatem; cogis ad mortē; --- Vi-
na pretendis; venena suffundis: omne
enim, quicquid nocet, venenum est &c.
Huc usque elegantissimus Ambro-
sius. ex quo satis patet, illud quan-
dōque magnis haustibus evenire,
quod nonnemo Poëtarum canit:
Non est in pota sepè salute salus.

At

At quo fine hæc scribimus? scilicet, ut ostendamus de alio longè nobiliore haustu isthïc differendi nobis occasionem nasci, quem jure optimo *Haustum sanitatis* appellaverim, in quo nullum valetudinis naufragium. quòd si enim in alienam salutem ex obsequio & reverentia bibere licitum est, cur non magis in propriam, quàm profectò homo inter bona corporis nihil habet delicatum magis, nihil pretiosius. Nunc ad rem. Mos sanè laudabilis plurium jam seculorum obtinet, ut Eberspergæ piis Peregrinis ex Cranio S. Sebastiani vinum in honorem Divi propinetur; neque soli vulgo & rusticis de sepe id usitatum, verùm etiam ipsis Principibus, & Honoratis, cùm ad gratiarum locum quandòque & ipsi invisunt: Maximi quique ac Summi ex utròque Sexu hunc sanitatis haustum admittunt, honorique sibi ducunt. Hujus piæ consuetudinis au-

D cto.

*Udalricus
Semptensis
Comes Au-
strie pii mo-
ris, bibendi
ex Cranio
S. Sebastiani.*

ctorem, Religiosissimum Sempten-
sium Comitem Udalricum I. anti-
quissimi fasti nostri produnt, qui pri-
mus sacrum Cranium, suapte for-
mâ & figurâ concavum per mo-
dum phialæ, inaurato argento ve-
stiri, & subduci curavit. Fortè
occasionem tam pii moris dedit ca-
lix Passionis, fortè haustus Divi Jo-
annis, qui in ejus Sancti honorem
passim bibi toto Christiano Orbe
solet in memoriam illius infecti po-
culi, quod innoxium Joannes, nul-
la veneni virtute, nullâ labe cor-
poris bibit. Certè & Sebastianus
de præclaro illo Martyrum numero
fuit, qui ex Christi sententia cali-
cem Domini exhausserunt, & da-
to sanguine immortalem gloriam
comparârunt. Fortè etiam Analo-
giam sumpsit vir pientissimus Udal-
ricus â potione medica, quæ in au-
ro, vel argento plerúmque ægris
porrigi, & adversus morbos amore
valetudinis ad fundum úsque ex-
hau-

hauriri solet. Credebat vir religiosus, tantundem virtutis sacro Cranio inditum adversus pestem, quantum cuivis alteri profano calici medicâ arte mixto & infirmis propinato. Quid enim non à sacro illo præclarissimi Lipsani attactu sperandum? Si enim aquæ naturales, quæ per mineras transeunt, & per scopulos repunt, salutarem quandam virtutem eo duntaxat linctû, & itinere in se attrahunt, secumque, quò meant, devehunt; Si mortuus ille in sepulchrum Elisæi casu dejectus ex attactu sacrorum ossium redivivus subitò in pedes exiliit, num abbreviatam medicam DEI manum in hoc præstanti Lipsano cogitabimus? Certè suâ spe frustratus non est pius Comes; tot enim beneficia ex eo tempore ab ægris adversus pestem & Epidemiam Eberspergæ accepta sunt, ut hujus inventi Sacri poculi inventorem & pincernam nunquam pænituerit. Neque con-
tinua-

tinuatus ille ad hæc usque tempora
salutaris mos etiamnum in sanita-
tem corporum & animorū scaturire
desinit : quem salutis scopum dum
omnibus D. Sebastiani cultoribus
huc invisentibus ex animo propino-
eundem adjecto cælestis virtutis
augurio mirum quantum proficere
jubeo.

§. VI.

AN D. SEBASTIANUS,
QUANDO MARTYR OCCU-
BUI, JUVENIS, VEL SENEX
FUERIT ?

Coronidem Synopsi nostræ im-
pono non inutili quæstione ad
D. Sebastianum spectante : Nam
locò Epiphonematis pia curiositas
esto, quæ suum quoque in animis
hominum aculeum & fructum ha-
bet. Quæritur, Sebastianus qualis
fuerit, Juvenisne, an profectionis
jam ætatis, cum illustre Martyrium
subiit ?

*S. Sebastia-
nus senex
potius, quam
Juvenis.*

Quæ